PLUS

Advokatens hårde barndom: 'Du er grim og dum'

32-årige Gry Rambusch fortæller om, hvordan hun trods en barndom med tæsk, alkohol og psykisk vold brød mønsteret og blev advokat med specielle i udsatte børn og familier

●●●

Af Lene Kjældgaard, 15. december 2012

Indhold

03 'Du er grim og dum'

09 Kort om Gry Rambusch

PLUS

BT PLUS udgives af Berlingske Media, Pilestræde 34, 1147 København K. **Email:** plus@bt.dk. **Web:** www.bt.dk/plus. **Ansv. chefredaktør:** Olav Skaaning Andersen. **Redaktør:** Mette Bernt Knudsen. **Bemærk:** Der kan være omtalt forhold, der er ikke længere er gældende. Se udgivelsesdato på forsiden af publikationen.

’Du er grim og dum’

De første tre år af sit liv husker hun som gode. Gry Rambusch var det tredje barn af en mor, der havde indvilliget i at få et barn med sin nye mand, men hun lavede en klar aftale med Grys far. Det var ham, der stod op om natten og om morgenen for at tage sig af den lille ny.

Af Lene Kjældgaard

For med to store børn på 17 og 10 år fra tidligere forhold, en stor frisørsalon og en maniodepressiv lidelse havde Grys mor ikke overskud til at opfostre endnu et barn.

- Min far tog sig rigtig meget af mig, da jeg var lille, og jeg havde også mine ældre halvsøskende og mine mange fætre og kusiner, der tog sig af mig, fortæller Gry Rambusch, der i dag er advokat og arbejder med udsatte børn og familier.

Men Grys mor kunne ikke finde sig til rette i sin nye familie.

- Min far var meget glad for min mor, men min mor var gift med en mand, hun egentlig ikke elskede, og var meget glad for at feste, så hun begyndte at tage meget på værtshus, når hun havde fri og blev væk hjemmefra.

Det blev et ulykkeligt ægteskab. Og der var meget vold imellem Grys mor og far, der sloges meget.

- Min mor var ekstremt voldelig. Hun slog, sparkede, kradsede og stak lussinger ud for et godt ord til min far og mine ældre søskende.

Massivt omsorgssvigt

Da Gry var fem år gammel, kulminerede forholdet mellem hendes forældre. Hun så på, mens hendes mor jagtede hendes far med en kniv midt om natten, mens faren flygtede med Gry.

- Min far afleverede mig hos min moster og hendes mand i et hårdt belastet ghettokvarter i Esbjerg, hvor min mor kom fra. Kort efter blev min mor tvangsindlagt på psykiatrisk afdeling, og min ti år ældre halvstoresøster blev tvangsanbragt.

Grys mor evnede ikke at tage sig af Gry, men var den eneste, der gav kærlighed og omsorg

Gry fik at vide, at hendes mor ikke ville have noget med hende at gøre, og at hendes halvsøster var kommet på børnehjem. Hendes far fik en 21-årig kæreste – og fem-årige Gry blev boende hos sin moster og hendes mand, der begge var alkoholikere. Det blev hendes hjem det næste halve år, hvor hun ikke havde kontakt med omverdenen.

- Jeg var meget forvirret og vidste ikke noget om, hvem min familie var, eller hvorfor min mor ikke ville se mig mere, som jeg havde fået at vide. Alting i lejligheden var beskidt, møgbeskidt, og min moster og hendes mand tilbragte dagene med at stå sent op og gå i gang med at drikke, men jeg savnede ikke min mor som sådan, for jeg var jo ikke vant til, at hun tog sig af mig.

Efter et halvt år fik Grys far fuld forældremyndighed over sin datter og hentede hende hjem til sit og kærestens hjem.

Her fortsatte Grys elendige barndom i hjemmet med hendes far, hendes stedmor og parrets to fælles børn. I flere år blev hun udsat for psykisk og fysisk vold af sin stedmor, der klippede hende korthåret, smed de kjoler ud, Gry havde fået syet af sin mormor, nægtede hende at komme i bad og hånede hende: 'Du er grim', 'du er dum', 'du skal ikke lade dine halvsøskende røre ved dig, så de også bliver grimme', 'du bliver syg som din mor'.

Den slags hørte Gry på i årevis.

Mens resten af familien tog på charterferie, tog Gry fem år i træk alene på feriekoloni for Esbjergs vanskeligt stillede børn. Når hendes halvsøskende fik pakkekalender til jul, fik Gry ikke nogen. Når familien skulle noget, blev hun efterladt alene hjemme. Hun blev ekskluderet fra fællesskabet og udsat for massivt omsorgssvigt. Faren var passiv.

- Min stedmor var ekstremt dominerede. Og min far var for lidt hjemme til, at han orkede at gøre noget ved situationen. Det, min far grundlæggende er skyld i, er, at han er en underkuet mand. Han er svag og lukker nogle gange øjnene for at klare det hele, forklarer Gry.

Lille Gry på ferie.

Ingen reagerede

Gry tilbragte hver anden weekend hos sin mor, når hun magtede hende.

- Når jeg havde fri med hende, var der ro og fred. Min mor startede altid weekenden med at sætte mig i blød og vaske mig, for jeg havde altid skidt hele vejen op ad halsen. Hun gav mig neglelak på og tog sig af mig.

I det hele taget søgte Gry ofte hjem til sin mor. Hun blev tit smidt ud hjemmefra af sin stedmor, der ikke altid ville have hende i huset. Så tog hun sin blå cykel, kørte ned til rundkørslen og besøgte sin mor i hendes frisørsalon. Hun søgte også kærligheden derhjemme.

- Jeg udviklede mig til en kæmpe pleaser. Jeg var så pligtopfyldende: Jeg skiftede ble på de små om morgenen, gav dem mad, gjorde huset rent og smurte madpakker. Jeg gjorde alt for ikke at få ballade og for at få lidt kærlighed.

Men der var ikke noget kærlighed.

- Jeg har aldrig fået knus eller kram eller fået at vide, af min far og stedmor elskede mig. Tværtimod.

I skolen blev hun en balladeмager. Hun græd meget, skændtes med lærerne, rev sider ud af bøgerne. Hun blev smidt ud af to skoler og har i alt gået på seks forskellige skoler i sin barndom. På en af skolerne smurte lærerne nogle gange madpakker til hende. Alt skreg på, at det var et barn, der ikke havde det godt. Men ingen gjorde noget.

- Jeg var udsat for et enormt omsorgssvigt, men jeg kom ikke fra åbenlyst fattige kår, som Lisbeth Zornig Andersen f. eks. gjorde. Jeg har boet 25 forskellige steder, men altid med et sted med ligusterhæk, der lå ordentlige steder, og jeg har altid haft

tøj på kroppen. Måske var det derfor, ingen hjalp mig.

Da Gry var ti år gammel, flyttede hun tilbage til sin mor, selv om moren siger til sin datter, at hun ikke ved, om hun er i stand til at tage sig af hende. Moren var maniodepressiv, havde fire forliste ægteskaber og en tvangsanbragt datter bag sig – og et alkoholproblem. Og det blev hurtigt tydeligt, at Gry var datter af 'hende den fulde'.

- Min mor sad konstant på en af de to bodegaer, som var i området, så jeg var hele tiden i alarmberedskab for at høre, hvornår min mor væltede ud af en taxa, så jeg kunne få hende ind i huset for at undgå, at naboerne så hende.

Men Grys mor var også kærlig og tog sig af sit barn, så godt hun kunne.

- Min mor var den eneste kilde til kærlighed, jeg havde. Hun var den eneste, der kunne finde ud af at give omsorg og sige, jeg elsker dig. Det har jeg hørt alt for lidt. På den måde var hun en fantastisk mor. Hun kunne godt se, jeg var på sammenbruddets rand, så hun fortalte mig hver eneste dag, at jeg var smuk og dygtig, og at hun elskede mig. Men vi var to dysfunktionelle mennesker, der skulle leve sammen – og det gik bare ikke.

Flygtede gennem uddannelse

Da Gry var 15 år, blev hun tvangsanbragt på en akut døgninstitution. I et halvt år bor hun i byhuset med de lange gange og gule døre og traumatiserede børn. Så afholder kommunen et møde, hvor Gry og hendes mor sammen med sagsbehandlere skal diskutere, hvad der skal ske med Gry, der har bedt om at komme på en ungdomspension. Mødet bliver kort. Grys mor proklamerer, at hun vil have datteren med hjem.

- Men det kan jeg jo ikke, mor. Og det er heller ikke det, det handler om i dag, svarede Gry.

Så kiggede hendes mor på Grys socialrådgiver og sagde: 'Så er Gry dit ansvar herfra'.

Det var det sidste, Gry hørte og så til sin mor. Dagen efter begik hun selvmord.

Grys mor på dagen, hvor hun blev gift for 3. gang

- Min mors børn har altid været det vigtigste for hende, selv om hun ikke kunne passe dem. Jeg tror, hun begik selvmord, fordi hun tænkte, der ikke var mere at tabe. Hun havde ikke nogen grund til at leve længere.

Gry kom på ungdomspension og på en ny skole, hvor en vikar ser hende, tager sig af hende og støtter hende. Hun får topkarakterer og kommer på handelsskole. Hun finder ud af, at vejen ud af den sociale arv, hun bærer med sig, kommer gennem uddannelse. Derfor søgte hun ind på jurastudiet i Aarhus og flyttede fra Esbjerg.

1995: Gry på den akutte døgninstitution, hvor hun blev tvangsanbragt som 15-årig

Bærer på gamle mønstre

Hun tilskriver også forholdet til sin gamle svigerfamilie og sin eks-kæreste Jonas, som hun var sammen med i 13 år, en stor del af æren for, at hun har klaret sig.

- Det er meget sigende for mig, at jeg valgte den største, stærkeste og mest loyale mand, jeg kunne finde på Vestkysten, da jeg blev kærester med Jonas. Det blev også kendetegnede for mine kammerater, der alle er stærke mænd, som har hærdet mig med hård omgangstone og 100 procent loyalitet i et venskab. De fleste af mine veninder er nogle, jeg har haft igennem mange år og har stærke bånd til, forklarer hun om sine relationer.

I dag er hun kæreste med en mand, hun kender fra sit gamle studiemiljø, som også kommer fra Esbjerg.

- I et kærlighedsforhold er det utroligt svært for mig at finde mig til rette, da jeg er meget stærk, selvstændig og samtidig en regulær drengepige rent mentalt. Det prøver jeg at opveje ved at fremstå meget feminin rent fysisk. I mit nuværende fohold gør det alting lettere, at min kæreste ved, hvor jeg kommer fra, kender min historie og mit miljø.

Hun ved, at hun stadig har tendens til at være en pleaser, men arbejder på at lære at sige fra.

- Jeg øver mig i at høre den lille stemme indeni, der fortæller en, hvornår det er okay at sige fra. Jeg er ufatteligt god til at sige fra på andres menneskers vegne, men mindre god til det på egne vegne. Jeg har det stadig meget svært med at sige nej til folk, og jeg er bange for at svigte mennesker, ligesom jeg selv har følt mig svigtet. Derfor går jeg altid gennem ild og vand for mine nærmeste.

2008: Gry på skiferie med sin daværende svigerfamilie

Arbejder for udsatte børn

Gry har brudt med familien på sin fars side og arbejder, efter mange år som advokat inden for erhvervs- og selskabsretten, som advokat med mærkesager som børns retsikkerhed, samvær, bopæl, forældremyndighed og anbringelsesforløb.

Hun er ansat som advokat for Huset Zornig og er medlem af Lisbeth Zornig Andersens tænketank, Social InnovationsForum.

Hendes holdning er, at velfærdssystemet svigtede hende, da hun var barn – og stadig svigter de børn, der har allermest brug for hjælp i dag.

- Jeg skrev dobbelt speciale på jurastudiet om Barnets Reform/Anbringelsesreformer med afsæt i min egen anbringelsessag og blev rasende. Jeg troede, jeg skulle læse om et system, der var blevet effektiviseret og bedre, men det var det absolut ikke. Et barn, der har haft min opvækst, vil ikke blive anbragt i dag, fordi omstændighederne ikke er slemme nok til en tvangsfjernelse. Det gør mig simpelthen så vred.

Hun ville gerne have haft en anden barndom. Men hun siger også:

- Jeg sad ikke her, hvis jeg ikke havde haft den barndom. Jeg ville ikke have oplevet det vendepunkt i mit liv, som jeg har haft, hvis det ikke var på grund af min barndom. Min opvækst og de ting, jeg har måttet gennemgå, har givet mig en utrættelig fightervilje. Den har banet vejen for en akademisk universitetsuddannelse og givet mig muligheden for i dag at hjælpe børn, unge og familier, der selv måtte føle at stå i en verden fyldt med svigt, misforståelser og frustrationer over

ikke at blive hørt, forklarer Gry og uddyber:

- Jeg ved godt, hvordan de har det. Jeg kan møde det lidende menneske på deres banehalvdel, og jeg forstår dem – men vi skal også videre og finde en løsning. Det skal og kan jeg hjælpe med. Min barndom har formet en ildsjæl, skabt et gåpåmod og givet en indsigt, de færreste besidder – og med det følger en forpligtigelse. Ingen går ud af min dør uden at føle sig hørt. Og det er det, der er essensen, man skal høres som menneske, også som barn. Det er en menneskeret og den sikreste vej mod den bedst mulige løsning.

FAKTA

Kort om Gry Rambusch

- **Alder**: 32 år
- **Job**: Advokat i egen praksis og i Huset Zornig. Desuden medlem af Lisbeth Zornig Andersens tænketank.
- **Privat**: Har en kæreste.
- **Opvækst**: Boede sammen med far og stedmor det meste af sin barndom.
- **Moderen** kunne ikke have hende på grund af en maniodepressiv lidelse og et alkoholproblem.
- Har gennem sin barndom boet **25 forskellige steder**.